

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

İslam'da Partisel (Hizbî) Çalışma!

İslam, teşrîf (yasama) hükümleri için pratik ve başarılı uygulama mekanizmaları belirleme konusuna hırs göstermiştir; zira İslam, diğer ideoloji ve fikirlerden farklı olarak ütöpik olmadığı gibi uygulanabilirliği olmayan teorik bir felsefe de değildir.

Örneğin sosyalizm, bazı fikirleriyle mazlumların ve ezilenlerin kalbine dokunmuş, idealizm ve pembe modellerle onların duygularını okşamış ancak sosyalizmin uygulanması ya da hayata geçirilmesi imkansızdır; bu da onun fikir teorisyenlerini, kaçınılmaz başarısızlıktan kaçmak amacıyla bu hayal ve hedeflere ulaşmak için fikirlerin ötesine geçmeye ve inançlarla çelişmeye sevk etmiştir.

Kapitalizme gelince; pragmatizmi ve gayenin vasıtayı meşru kıldığı fikrini yerleştirerek kitleleri uygulamanın metot ve yöntemlerini açıklama zahmetinden kurtarmış, gayelerini gerçekleştirmek için araç ve yöntemler icat etmek amacıyla onların zihinlerini serbest bırakmış, böylece pusulalarını, değerlerini ve ilkelerini kaybederek şu an içine düştükleri duruma düşmüşlerdir.

İslam'a gelince; her fikir için bir metot, her bir amel ve gaye için de kurallar, ölçüler ve kaideler belirlemiştir; ta ki toplumu, aileyi ve bireyi şekillendirmede icat edici hassas bir fırçayla Müslümanların hayatını resmedene kadar.

İslam'ın değişim ve toplumların kalkınması için çalışmayla ilgili belirlediği en önemli hususlardan biri de partisel çalışmadır.

Zira İslam, partisel çalışmayı mevcut toplumları ve sistemleri değiştirmek ve etkilemek için bir metot kılmış ve kitle içindeki sadık ve muhlis kişilerin çabalarını birleştirmelerine hırs göstermiştir ki böylece bir çatlak meydana gelsin ve iktidarda olanlar kendilerine cevap vermek zorunda kalsınlar.

Zulüm, baskı ve insanların dinleri hakkında kafalarını karıştıran ve Rablerinin hükümlerini tahrif eden grupları ve âlimleri kullanmak yoluyla ondan (partisel çalışmadan) uzaklaştırılmıştır; hatta mesele, İslam'da particiliğin olmadığını söyleme, partisel çalışmayı yasaklama ve bunu bir suç haline getirme cüretini göstermeye kadar ulaşmıştır; nitekim insanların kafalarını karıştırmak ve onları cemaatsel (kitlesele) çalışmadan ve partilere mensup olmaktan uzaklaştırmak için bu bağlamda particilik veya cemaatsel çalışmayla hiçbir ilgisi olmayan deliller getirdiler.

Ayrıca dikkat dağıtıcı ve kötü örneklerle ciddi partisel çalışmayla mücadele etmeye çalıştılar; zira Müslümanlar için, ya önemsiz ve ilgili gerçek değişimle ilgisi olmayan konularla dikkatlerini dağıtan ya da müntesiplerini haktan ve arzu edilen değişim yolundan saptırmak amacıyla ifsat edici gruplar türettiler. Böylece bireyleri ve birtakım şahsiyetleri kendilerine çektiler ve onları kamuoyunun ilgi odağı ve sıradan insanların cazibesi haline getirmenin yanı sıra onları ciddi ve reformist ideolojik partilerden uzaklaştırmak için bu birey ve şahsiyetlerden ikon kişiler ve figürler türettiler.

Ayrıca parti ve hareket modellerini şişirip yücelttikten sonra onları başarısızlığa uğratmak için çalıştılar; böylece ümmeti cemaatlerden ve partilerden umudunu kesme ve partisel çalışmanın saçmalığına ikna olma derecesine ulaştırdılar.

Bütün bunlar ise ümmetin ideolojik partiler etrafında toplanmasını ve durumları değiştirmeye ve rejimleri altüst etmeye muktedir olan ciddi partisel çalışma seçeneğine tutunmasını istememelerinden kaynaklanmaktadır.

Bu bağlamda aşağıdaki iki husus, partisel çalışmanın vacipliği ve önemi konusundaki kanaatimizi pekiştirmek için yeterlidir:

Birincisi: Allahu Teala'nın şu kavlidir: **وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** “**Sizden, hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.**” [Al-i İmran 104] Bu ayet-i kerime, ümmetin hayra, yani İslam'a çağıran, iyiliği emredip kötülükten men eden bir parti veya partiler kurmasını farz kılmakta olup birden fazla partinin caiz olduğuna da işaret etmektedir.

İkinci hususa gelince: Bu da Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in siretidir; zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem Mekke-i Mükerrerme'deki Sahabelerden (Allah onlardan razı olsun) oluşan kitlenin emiriydi ve kitlesinin ferleriyle yaptığı cemaatsel çalışması sayesinde cahiliye sistemini değiştirmeyi ve İslam Devleti'ni kurmayı başarmıştır. Yani Sallallahu Aleyhi ve Sellem, bireysel olarak çalışmamış, aksine Sahabelerden (Allah onlardan razı olsun) oluşan bir kitleyle birlikte çalışmıştır. Şöyle buyuran Allah doğru söylemiştir: **لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا** “**Andolsun ki, Allah'ın Rasulü'nde, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için güzel bir örneklik vardır.**” [Ahzab 21]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Müh. Bahir Salih